

Warszawa, 19 czerwca 2020

**Stanowisko Rady Naukowej ISP PAN wobec propozycji KPN z 30 kwietnia 2020 r.
dotyczącej reformy Polskiej Akademii Nauk**

Rada Naukowa Instytutu Studiów Politycznych PAN wyraża zdecydowany sprzeciw wobec propozycji Komitetu Polityki Naukowej z 30 kwietnia 2020 dotyczącej reformy Polskiej Akademii Nauk. W naszej ocenie rozwiązania proponowane przez KPN są szkodliwe dla polskiej nauki i już w punkcie wyjścia oparte na nieprawdziwych założeniach. Uzasadniając swoje propozycje KPN stwierdził, że po 1989 r. „nie stworzono żadnego nowego instytutu PAN”. Z całą mocą musimy stwierdzić, że jest to oczywista nieprawda! W 1990 roku z inicjatywy doradcy podziemnej „Solidarności” prof. Edwarda Wnuka-Lipińskiego, utworzono bowiem Instytut Studiów Politycznych PAN, który jako jednostka interdyscyplinarna prowadzi badania na styku dyscyplin: nauk politycznych, socjologii i historii. W ciągu 30 lat wolnej Polski badacze wywodzący się z ISP PAN są twórcami i współtwórcami najważniejszych w Polsce instytucji kultury i miejsc debaty publicznej, uczestnikami międzynarodowego dialogu naukowego i politycznego ze swymi odpowiednikami z Ukrainy, Rosji, Niemiec czy Austrii, członkami rad naukowych najważniejszych europejskich instytucji badawczych. Uznając wkład ISP PAN w badania nad wschodem światowej sławy amerykański politolog prof. Richard Pipes przekazał na rzecz Instytutu swój księgozbiór składający się z ponad 3.500 woluminów.

Co więcej, w okresie kolejnych dwudziestu lat powstało w Polskiej Akademii Nauk przynajmniej kilka innych instytutów i centrów badawczych. Brak znajomości tych faktów kompromituje propozycje reformy PAN przedstawione przez KPN. Należy podkreślić ponadto, że projekt KPN budzi liczne wątpliwości merytoryczne. Wbrew zawartej w nim sugestii nie jest możliwa sprawiedliwa i obiektywna klasyfikacja instytutów kategorii A, reprezentujących całe spektrum dyscyplin naukowych. Zgodnie z założeniami ustawy 2.0, o czym twórcy projektu winni wiedzieć, tego typu rywalizacja międzyuczelniana i międzyinstytutowa odbywa się w obrębie poszczególnych dyscyplin. W tej sytuacji, proponowany proces likwidacji co najmniej 38 z 68 istniejących instytutów PAN, mających niezależnie od daty powstania poważny dorobek naukowy, musiałby mieć charakter czysto arbitralny lub zgoła losowy. Towarzyszące temu propozycje, by pozostałe instytuty scalić w Towarzystwo Marii Skłodowskiej-Curie, pozbawiając je przy tym możliwości nadawania stopni naukowych, prowadziłyby jedynie do gwałtownego spadku prestiżu i zarazem jakości prowadzonych w nich badań naukowych. Przyniosłoby to wyłącznie szkodę polskiej nauce.

Apelujemy do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, aby w pracach nad reformą PAN nie uwzględniać nieodpowiedzialnego projektu KPN.